

Donderdag

1 Julij.

De abonnements-prijs dezer Courant is f 2,75, voor drie maanden, en franco per Post f 3.
De abonnementen worden voor niet minder dan drie maanden geaomen, en de betaling geschiedt comptant, of bij het einde van ieder vierendeel jaars.
De insending der Advertentien behoort te geschieden des morgens vóór 10 ure, indien men dezelve in het eerst uit te geven No. wil geplaatst hebben.

De Advertentien worden berekend tegen 22 Cents de regel, met uitzondering van Huwelijks-Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van één tot zes regels is f 1,50 en voor iederen regel daarboven 22 Cents.

Dezelve moeten niet op zegel geschreven zijn, alzoo het regt van zegel wordt betaald.

BESTUREN EN ADMINISTRATIEN.

SPAARBANK TE MIDDELBURG.

Het BESTUUR der SPAARBANK te Middelfburg maakt bekend, dat door haar zal worden geveerd, tot uitsluiting der Interesses over de eerste helft van het jaar 1841, gedurende de maand Julij aanstaande, op de gewone plaats en uur, en zults tegen aantekening op de Inlegboekjes.

Wordende bij deze de Deelhebbers herinnerd, dat zij tot die uithaling van Interest niet verplicht zijn, als zullende na den laatsten zittingdag in gezegde maand de niet afgehaalde Interesses als Kapitaal bijgeboekt, en ieders hoofd daarmee vermeerderd worden; alles ingevolge besluit bekend gemaakt in dezer Stads-Courant van den 20 en 27 Februarij 1841.

Middelfburg, den 22 Junij 1841.

Namens gezegd Bestuur,
H. J. VAN DEINSE,
Secretaris.

BURGEMEESTER en ASSESSOREN der Gemeente ZAAMSLAG berigten bij deze, dat de gewone jaarlijksche KERMIS zal invallen en beginnen op Maandag den 19 Julij en eindigen Woensdag den 21 derzelve maand.

NIEUWSTIJNINGEN.

Italië.

ROME den 10 junij. Het criminele hof alhier heeft onlangs eene zeer sonderlinge zaak te behandelen gehad:

Tegen het einde van februarij 11, was in eene herberg alhier aangekomen een Engelschman, met name Hodson, die in de *Diario di Roma* deed aankondigen, dat hij een hoogst zeldzaam iets, te weten, eene *Sirene* voor geld zou laten zien. De toeloop was groot, geleerden en louter nieuwsgierigen, alles liep er heen; wat men zag beantwoordde aan het programma. Eene meermint, een lief schepsel, half vrouw, half visch, lag in eene groote badkuip, hare lange zwarte haren schenen als met zeegewassen doormengd, haar gelaat was een waarlijk mooi meisjes gelaat, maar de hals was bedekt door eene schelpen-kraag, en een groote vischstaart, die op het water dreef, deed vooral de Sirene onderkennen. Dit sonderlinge schepsel gaf geen geluid van zich af; somtijds scheen zij den mond te openen als wilde zij spreken, maar zoo dikwerf zij dit deed, dook zij dadelijk onder het water. Alle aanzienlijke vreemdelingen, zoo als onder anderen de prins van Borghese, de hertog van Bordeaux, de graaf Brigeis, don Sebastiano d'Alvar, grande van Spanje enz., gingen het wonder zien en overruigden zich dat het levend en wel was.

Een der bedienden in het logement wilde echter meer van de zaak weten, en *Zevelar*, dit was denams die aan de Sirene gegeven was, in hare gedragingen gadeslaan, wanneer zij alleen zoudt wèzen; te dien einde verborg hij zich heimelijk in het voornaamste vertrek van den Engelschman. Deze verscheen weldra, bij de haren achter zich slepende de arme Sirene, die zich met het aangezicht op den vloer liet vallen, en in duidelijk verstaanbaar Engelsch om genade en erbarming smeekte en bad. De Engelschman ging onverbiddelijk voort met haar te mishandelen, en zij hield niet af van smeeken. De bediende sloop uit zijnen schuilhoek en ging verhalen wat er omging.

Het gereg verscheen, en nu had er een naauwkeurig onderzoek plaats, ten gevolge van hetwelk bleek, dat het zoogenaamde monster niet anders was dan een meisje van omstreeks de 20 jaren, die, ten gevolge der mishandelingen, welke zij te verduren heeft gehad, geheel verast is. De schelpen-kraag en de staart waren haar in het vleesch zelf vastgemaakt; zij droeg onderscheidene teekenen van de stokslag, die zij te lijden had. De Engelschman werd gevangen genomen. Hij beweert, haar aan de oevers van de Theems gevonden te hebben en aldus te hebben toegetalkeld om er geld mede te verdienen. Voor het hof gebragt om als getuige te verklaren, kermt het ongelukkige meisje, welker wèzentijke naam is *Jane Seone*, niet anders dan: *ik wil niet meer in het water; het is te koud in het water; altijd in het water, het doet mij al de tanden uitvallen.* Ondervraagd, waarom zij nimmer de hulp heeft ingeroepen van het publiek, dat haar kwand bezigtigen, zegt zij, dit niet te hebben kunnen doen, wijl er onder haren halskraag een strop en koord zaten, en dat haar heul, zoo dikwerf hij zag dat zij eene poging deed om te spreken, aan het koord trok en haar alzo onder water haalde, terwijl het publiek zulks hield voor een gewillig duiken. — De Engelschman is tot levenslange gevangenis veroordeeld.

Duitschland.

FRANKFORT den 24 junij. Den 15 is de Zweedsche rijksdag te Stokholm plechtig gesloten, nadat prins Karel, hertog van Schonen, kleinzoon des konings, in denzelfden eed van trouw en hulding had afgelegd. De sluiting is met eene koninklijke aanspraak geschied, welke door den

kroonprins, in naam zijn vaders, in het Zweedsch is voorgelezen. In die aanspraak wordt, onder anderen, gewezen op de steeds toenemende welvaart, welke het koninkrijk sedert de laatste 25 jaren genoten heeft.

— In Wurtzburg is dezer dagen een tweede druk van het beruchte vlugschrift: „de *Realsche kerk in mei 1841*” uitgegeven, voorzien van een aanhangsel, waarin de Pruisische regering op een niet minder heftige wijs, dan in het oorspronkelijke stuk zelf, aangerand wordt.

— In Triest heeft men berigten uit Canea op Candia van 4 junij ontvangen, welke, in overeenstemming met door Fransche bladen medegedeelde tijdingen, het volgende berigten.

„Tien dagen geleden, hebben de vijandelikheden eenen aanvang genomen. Er hebben reeds eenige schermutselingen plaats gehad, zonder dat er echter, noch aan den eenen noch aan den anderen kant, veel bloed vergoten is. Eenige dorpen hebben zich aan de Turksche troepen overgegeven. De hoofdmagt der opstandelingen is naar het gebergte van Sphax teruggetrokken. De blokkade duurt voort. De Fransche en Engelsche schepen, die onze haven verlaten hebben, zijn door anderen vervangen geworden, en er bevindt zich thans in onze nabijheid een vrij talrijk smaldeel.”

Groot-Brittanje.

LONDEN den 26 junij. Bij koninklijke proclamatie, van 23 dezer, is het tegenwoordig parlement ontbonden en de uitvaardiging der bevelschriften, tot de verkiezingen der parlementsleden, bevolen geworden, met bijvoeging dat zij vóór 19 augustus aanstaande geheel afgeloopen moeten zijn, als zijnde die dag voorloopig tot de bijeenkomst van het nieuwe parlement bepaald. Eene andere proclamatie, van gelijke dagteekening, behelst verordeningen wegens de verkiezing der 16 pairs van Schotland, die in het lagerhuis zitting moeten nemen.

— De koning en koningin der Belgen zijn, met hunnen oudsten zoon, den hertog van Brabant, en talrijk gevolg, woensdag morgen te Woolwich en des namiddags in deze hoofdstad aangekomen.

— Te Hyde en Stóckport, nabij Manchester, zijn hevige oneenigheden ontstaan tusschen de Engelsche ingezetenen en de talrijke Ieren, welke aldaar aan den spoorweg werken. Van wederzijde heeft men elkanders woningen geplunderd en andere feitelijkheden bedreven.

— Men heeft hier de boodschap van den president der Vereenigde Staten ontvangen, met welke het congres den 31 der vorige maand is geopend. Zij luidt vredelievend, ook ten opzichte der geschillen met Engeland, maar doet echter opmerken, dat het geregtshof van Nieuw-York nog geene uitspraak in de zaak van den heer *M'Lead* heeft gedaan. Omtrent het al of niet vestigen eener nieuwe nationale bank, wil de heer *Tyler* zijne eigene gevoelens niet ophangen, maar eerst het besluit van het congres afwachten, zich echter voorbehouden: de daaraan al of niet zijne goedkeuring te hechten. Voor het loopend jaar kondigt hij een te kort van 11 millioen, en ruim 406,000 dollars, in de schatkist der Staten aan.

— De hoofdzakelijk reeds bekende inhoud van den laatste firmader Porte, tot Egypte betrekkelijk, wordt nu door een der dagbladen letterlijk medegedeeld, met bijvoeging van een betoog der moeilijkheden, die de onderkoning in de aanneming van sommige der voorwaarden noodwendig vinden moet. Vooral ducht men, dat hij zich niet ligt aan de vermindering van het Egyptisch leger op 18000 man, aan de beperkingen wegens de erfopvolging, aan de regstreeksche bemoeijingen der Porte bij het innen der jaarlijksche schatting, en aan het door haar benoemen van alle officieren boven den rang van kolonel, zal willen onderwerpen; terwijl men het slot-artikel ook hoogstbezwarend vindt, hetwelk bepaalt, dat de onderkoning onverwijld zijne erfelijke voorregten verliezen zal, zoodra slechts een der opgelegde verplichtingen niet strijftig moogt worden vervuld.

Frankrijk.

PARIJS den 26 junij. Gisteren is de zitting der beide wetgevende kamers, uit naam des konings, gesloten. Zij was den 5 november des vorigen jaars geopend, en heeft dus 7 maanden en 20 dagen geduurd.

— In het ministeriele *Journal des Débats* leest men: „De tijdingen, die wij uit de provincie Algiers ontvangen, worden gedurig gunstiger. Het schijnt, dat de oorlog zich geheel en al van dat gedeelte van Fransch-Afrika verwijderd heeft, en dat de Arabieren zich vredelievend toonen, eer nog de vrede, waarna zij zoo zeer verlangen, gesloten is. Men schrijft ons uit Algiers van den 15, dat onze troepen, toen zij den 9 in den bergpas van Mouzaïa kwamen, in plaats van daar den vijand te ontmoeten, Arabieren gevonden hebben, die hen met een voorraad levensmiddelen te gemoet kwamen; groot genoeg om de gehele leger-afdeeling te spijzen. De hertog van Aumale, die met vier bataillons is afgezonden, om Medeah te provianderen, heeft die zending kunnen volvoeren, zonder een enkel geweerschot te lossen.

„Eene telegrafische depeche, den 15 te Algiers ontvangen, kondigde nog aan, dat de bezetting van Medeah den

12 gemeenschap heeft gehouden met de kolonne, die zich naar Millianah rigtte, en dat ook aan die zijde de krijgsvrighingen des generals niet zijn belemmerd. De kolonne moest, na het provianderen van Millianah, de vallei van de Cheliff doorkruisen, ten einde den aldaar te veld staanden oogst in brand te steken. Het weder was zeer gunstig. De nachten waren koel, de hitte over dag zeer goed door te staan, hebbende de honderddeelige thermometer de 88° (100° Fahrenheit) niet overschreden. Aan de zijde der stad Algiers was alles rustig.”

— Men herinnert zich dat *Napoleon*, tijdens zijne kroonning (2 december 1804), twee stukken bestelde aan den schilder *David*, welke beide die plegtigheid moesten voorstellen; het eene was voor het museum van de Louvre bestemd en dat thans te Versailles is, het andere voor het museum te Milaan. De prijs voor het eerste betaald is niet meer bekend, maar het tweede was besteld voor eene som van f 75,000 fr. Dit tweede stuk, in grootte en bewerking geheel aan het eerste gelijk, de portretten van niet minder dan 56 voorname personen van dien tijd bevatende, is, blijkens het onderschrift, door *David* in 1808 te Parijs begonnen en eerst in 1822 te Brussel voltooid. Door de tijdsverandering is de bestelde prijs natuurlijk nimmer voor hetzelfde betaald. Na in verscheidene handen te zijn geraakt, werd het stuk gisteren in openbare veiling gebragt. Velen dachten dat er een zeer hooge prijs voor dit historisch belangrijk stuk, door een vermaard schilder vervaardigd, zou besteed worden; anderen meenden dat het naar buitenslands zou gaan; doch in beide verwachtingen zag men zich bedrogen; bij den afslag tot op 500 fr. gedaald, kon de prijs moeilijk tot 2300 fr. gebragt worden, waarvoor het stuk aan kooplieden in nieuwigheden werd gegund.

— Te Marseille is dezer dagen zekere *Douglas*, de voortvlugtige kassier van een Londensch handelshuis, die aan hetzelfde voor 260,000 fr. ontroofd had, gevat geworden. Van zijnen reisweg onderrigt, of denzelfden gissende, had onze regering door den telegraaf de bevelen tot zijne gevangenneming reeds vooruit doen geven.

— Te Montigny, in het departement van de Eure, is een ongeluk voorgevallen, hetgeen alle moeders en ieder in het algemeen tot waarschuwing moge dienen. Eene vrouw, door haar kindje van achttien maanden in baren arbeid gehinderd, had aan hetzelfde een op den schoorsteen-rand staande doosje met chemische zwavelstokken, of zoogenaamde *Lucifers*, gegeven, om er mede te spelen. Het doosje gaat open, en het kind steekt de zwavelstokken in den mond. Een uur daarna was de arme kleine in de ijselijkste pijn gestorven. Men vermoedde nu natuurlijk dat het kind iets van de brandbare stof, die zich aan het eind der zwavelstokken bevindt, had ingeslikt; doch de inmiddels te huis gekomen vader wilde dit niet gelooven. In zijn ongelooft nam hij eenen der zwavelstokken, beet er het eind van af en slokte het in. Het duurde niet lang of ook hij ondervond geweldige snijdingen in het onderlijf en naar het schijnt is hij slechts door den spoedigen bijstand van een geneeskundige gered geworden.

— Een ongeluk van eenen anderen aard wordt uit Avanches, in het departement de la Manche, gemeld. Een molenaar en boer van Beaucoudray, die zoo het schijnt iets te veel gedronken had, reed eenen met mestspecie beladen wagen of kar naar huis. Moede van het gaan en eenigzins bedwelmd, zet hij zich op een der boomen neder, valt in slaap en een stoot van het rijtuig werpt hem op den grond. Met schrik wakker geworden ziet hij, dat het wiel slechts een duim breed zijn ligchaam gemist en zelfs eene slip van zijne kiel geraakt heeft. Voorrijdende, gaat hij ditmaal natuurlijk niet weder op het rijtuig zitten noch laat zich door den slaap bekruijen. Maar, helaas! het schijnt dat de goede man zijn lot niet heeft kunnen ontgaan. Een eindwegs verder ontmoet hij eenige kennissen, vertelt hun aan wijk een gevaar hij ontkomen is, en daar hij meent te zien dat zij hem niet gelooven, wil hij hun toonen hoe het geval gebeurd is. Hij doet zijne paarden stil staan, gaat op den boom zitten, sluit de oogen en wijst hoe hij gevallen is. Op dat oogenblik rukken de paarden het rijtuig voort, een wiel gaat over hem heen, en toen zijne vrienden toesnelen, was de man een lijk.

— De *Pollux*, eene der fraaiste stoombooten in de vaart tusschen Marseille en Napels, is den 17 dezer, op vijf mijlen afstands van Longone, totaal verongelukt. De 50 man die de equipage uitmaakten, en 46 passagiers, zijn allen gered, en alleen een bejaard Napolitaansch zee-kapitein is in de golven omgekomen. Overigens heeft men niets van de lading, of van de goederen der reizigers, kunnen behouden, en onder anderen lijdt eene dame, welke zich aan boord bevond, een verlies van meer dan 6000 fr. aan edelgesteenten.

— Alhier ontvangen brieven uit Candia, van den 8 dezer, behelzen, dat de hoofden der omwenteling het aanbod der consuls van Frankrijk, Engeland en Rusland, om hen aan boord hunner schepen te bergen, met dank van de hand hebben gewezen, dewijl zij liever sterven dan Creta verlaten willen. Zij schenen sterk op den onderhandschen bijstand van Grie-

